

Brusande vågor

D *A7*
 Stor-men hörs vi - na, vå- gor-na bru- sa,
D
 snö-vi- ta skum- met vrä-kes mot land.
A7
 Må-sar-na skri - ka, gra-nar-na su - sa
D
 runt om-kring hyd - dan, tätt in- vid strand.
A7
 Men in- vid hyddans dörr står An-na lik- som förr
D
 sö-ker med blic - ken bru-san-de våg.
A7
 Men in- vid hyddans dörr står An-na lik - som förr
D
 sö-ker med blic - ken bru-san-de våg.

Med tår i ögat sorgset hon klagar,
 ungdomens hopp ifrån mig har flytt.
 Räknade bliva snart mina dagar,
 glädjen för mig i sorg sig förbytt.
 /:Har då på villande hav,
 bäddats min älskades grav?
 frågar hon sorgset brusande våg. :/

Arvid, säg kommer aldrig du åter?
 Har du en mö i främmande land?
 Jag vill ej tro det fastän jag gråter,
 att du har slitit kärlekens band.
 /:Skynda, o skynda, o kom,
 och till din flicka vänd om!
 Bär till mig vännen, brusande våg! :/

Så hennes klagan föres med vinden,
 men vad är det, en villa kanske?
 Rodnaden stiger hastigt på kinden,
 snövita segel tror hon sig se.
 /:Är det min käraste vän
 som vänder åter igen?
 Stilla mitt hjärta, brusande våg. :/

Timmarna skrida, skeppet är nära,
 skummet kringyrar darrande bog.
 Hur skall jag lyckan nu kunna bära?
 på en gång klagade hon och log.
 /:Arvid jag åter får se,
 han skall mig trösta och ge,
 ge åt mitt hjärta själslugn och frid. :/

Stolt som en svan på gungande vägen
 skeppet sig närmar allt mer och mer.
 Susande vinden leker i tågen,
 redan på däckat Arvid hon ser.
 /:Sorgen nu flyktar bort
 och jag skall inom kort
 vila vid Arvids trofasta barm. :/

Hjärtligt han sluter henne i famnen,
 trycker på mun en glödande kyss.
 Nu har han hunnit lyckligt i hamnen,
 brusande vägen plöjde han nyss.
 /:Anna, nu vill jag i ro
 här med dig bygga och bo,
 avsked jag tar av brusande våg. :/

Åren de fly, i stugan vid stranden
 Anna så lycklig känner sig där.
 Fastare knyts heliga banden
 utav en gosse älsklig och kär.
 /:Ej till den brusande våg
 låg nu mer Arvids håg,
 blott hos sin älskling lyckan han såg. :/